

אמר לו רבי בון, למה בתך בוכה? אמר, שלא זכתה שבעלה יעסק בתורה, והוא עלם בין שתיים עשרה שנים, ואפילו ברפת המזון אינו יודע, ולא יכלתי עמו ללמד אותו. אמר לו, אם כן, העבירונו באחר, ולמה נתת לו את בתך?

אמר הוא, לא הכרתי בו, אלא על שראיתי יום אחד, שהנהגה לשמע קדיש אחד דלג מהגג למטה, נדרתי עלי להשיא לו את בתי. יצאתי מבית הכנסת, ונתתי לו את בתי, ולא חששתי לדברים אחרים, ולא השגחתי יותר. וכעת נמצא, שאפילו דבר אחד בתורה אינו יודע, ולא רוצה ללמד דבר. אמר לו רבי בון, אולי זכה לבן שילמד אותו תורה הרבה. בינתיים קם אותו העלם ממטתו, ודלג עליהם, וישב ביניהם. הסתפל בו רבי בון. אמר, אני ראיתי בפניו שאור גדול של התורה יצא מהעלם הזה.

פתח אותו רנן ואמר, (איוב לב) צעיר אני לימים ואתם ישישים על פן זחלתי ואירא מחות דעי אתכם. עד שפתח ואמר בדברים של ברפת המזון.

ואמר, עכשו (שאמרת) שאפילו ברפת המזון לא ידעתי - בברפת המזון יש דברים ידועים, והם י'. אחד - לתקון השלחן כפי אותו המזון (ולזמן). ומי שלא היה לו מזון כל כך ויסדר שלחנו - הוא משבח, משום שיושב לאכל לפני המלך, שפתיב ואכלת לפני ה' אלהיך.

שנית - נטילת ידים קדם אכילה. מי שאוכל בלי נטילת ידים, כאלו אכל טמא.

שלישית - נטילת ידים שיטל

אמר ליה רבי בון, אמאי קא בכיא ברתיה. אמר, דלא זכתה לבעלא דילעי באורייתא, ואיהו רבייא בן תריסר שנין, ואפילו ברפת המזון לא ידע. ולא יכילנא עמיה דיוליף ליה. אמר ליה, אי הכי, איעבר ליה (פאמרא), ואמאי יחבת ליה ברתיה.

אמר איהו, לא ידענא ביה, אלא על דחמינא יומא חד, דהא למשמע חד קדיש, דליג מאיגרא לתתא, נדרנא עלי לנסבא ליה ברתי. נפקנא מבי פנישתא, ויהיבנא ליה ברתי, ולא חיישינא למילי אחריתא, ולא אשגחנא יתיר. והשתא אשתפח, דאפילו מלה אחת באורייתא לא ידע, ולא בעי למילף מידי.

אמר ליה ר' בון, דילמא זוכה לבר דיוליף ליה אורייתא סגי. אדהכי, קם ההוא רבייא מערסיה, ודליג עליהו, ויתיב ביניהו. אסתפל ביה ר' בון, אמר, אנא חמינא באנפוי, דנהירו סגי דאורייתא יפוק מהאי עולימא.

פתח ההוא רנן, ואמר, (איוב לב ו) צעיר אני לימים ואתם ישישים על פן זחלתי ואירא מחות דעי אתכם. עד דפתח ואמר במילין דברפת המזון.

ואמר, השתא (שאמרת) דאפילו ברפת המזון לא ידענא, בברפת המזון אית מילין ידיעין, והם י'. חד, לתקוני פתורא פפום ההוא מזונא. (נ"א לזמנא) ומאן דלא הוה ליה מזונא כל כך, ויסדר פתורא, איהו משופח, בגין דיתיב למיכל קמי מלפא, דכתיב, (דברים ח) וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ.

התנינא, נטילת ידים, קודם אכילה. מאן דאכיל בלא נטילת ידים, כאילו אכיל טמא.

תליתאה, נטילת ידים, דיטול ימינא בשמאלא, וישמש בשמאלא לימינא.